Epitaful lui Averchie din Hierapolis

Textul grecesc este redat conform publicației: *Belyaev, L.A.* Antichități creștine: Introducere în studiul comparativ. — SPb., 2001. — P. 110. Traducerea în limba rusă este reprodusă conform publicației: *F.V. Farrar.* Viața și lucrările Sfinților Părinți și Învățători ai Bisericii: în 2 volume. — V.1. — retipărire: SPb, 1902. — P.8.; Enciclopedia Teologică Ortodoxă, editată de N.N. Glubokovsky. *Epitaful lui Averchie* (PBE); cu unele clarificări și modificări.

<partea de sus>	<partea de sus>
1.	Cetățean al orașului ales, am făcut aceasta,
2. ΖΟΗΙΝ ΕΧΩ ΚΑΙ ΡΩΙ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΝΘΑ ΘΕΣΙΝ-	în timpul vieții mele,
3. ΟΜ ΑΒΕΡΚΙΟΣ ΩΝΟΜΑΘΗΤΗΣ ΠΟΙΜΕΝΟΣΑ	să am un loc unde să-mi odihnesc trupul.
4.	Numele meu este Averchiu, sunt un discipol al Păstorului Pur,
5.	Care Își paște turmele de oi pe munți și pe câmpii,
6.	Are ochi mari care văd totul.
	Și El m-a învățat o doctrină vie și adevărată.
<partea din mijloc>	<partea din mijloc>
7. ΕΙΣ ΡΩΜΑΝΟΣ ΕΠΠΕΜΨΕΝ	M-a trimis la Roma, orașul regal, să-l văd și pe Regină,
8. ΕΜΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΑΘΡΗΣΑΙ	îmbrăcată în aur și încălțată cu aur,
9. ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΙΔ ΕΝ ΧΡΥΣΟΣ-	Am văzut acolo oameni care aveau o focă strălucitoare.
10. ΤΟΛΟΝ ΧΡΥΣΟΠΕΔΙΛΟΝ	
11. ΛΑΟΝ ΔΕΙΔΟΝΕΚΕΙ ΛΑΜΠΑΝ	Și am văzut câmpia Siriei și toate orașele ei, și chiar Nisibisul,
12. ΣΦΡΑΓΕΙΔΑ ΝΕΧΟΝΤΑ	situată de cealaltă parte a Eufratului. Și peste tot aveam tovarăși.
13. ΚΑΙ ΣΥΡΙΗΣ ΠΕΔΟΝΕΙΔΑ	
14. ΚΑΙ ΑΣΤΕΑ ΠΑΝΤΑ ΝΙΣΙΒΙΝ	Am călătorit cu Pavel, iar credința m-a călăuzit,
15. ΕΥΦΡΑΤΗΝ ΔΙΑΒΑΣΠΑΝ	
16. ΤΗ ΔΕ ΣΧΟΝ ΣΥΝΟΜΙΛΟΥΣ	Peste tot, peștele din izvor îmi servea de hrană, foarte mare, pur, pe care-l prindea Fecioara Pură,
17. ΠΑΥΛΟΝ ΕΧΟΝ ΕΠΟΛΟΥΝ	
18. ΤΗΣ ΤΙΣ ΠΑΝΤΗ ΔΕ ΠΡΟΗΓΕ	
19. ΚΑΙ ΠΑΡΕΘΗΚΕ ΤΡΟΦΗΝ	să le dea prietenilor săi să-l guste mereu; având vin bun,
20. ΠΑΝΤΗ ΙΧΘΥΝ ΑΠΟ ΠΗΓΗΣ	Ea îl amestecă [cu apă], îl servește cu pâine.

21. ΠΑΝΜΕΓΕΘΗΚΑ ΘΑΡΟΝΟΝ 22. ΕΔΡΑΞΑ ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΑΓΝΗ 23. ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟΝ ΕΠΕΔΩΚΕ ΦΙ- 24. ΛΟΙΣ ΕΣ ΘΙΕΙΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ 25. ΟΙΝΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΧΟΥΣΑ 26. ΚΕΡΑΣ ΜΑΔΙΔΟΥ ΣΑΜΕΤ ΑΡΤΟΥ 27. ΤΑΥ ΤΑ ΠΑΡΕΣΤΩΣ ΕΙΠΟΝ 28. ΑΒΕΡΚΙΟΣ ΩΔΕ ΓΡΑΦΗΝΑΙ 29. ΕΒ ΔΟΜΗΚΟΣ ΤΟΝ ΕΤΟΣ ΚΑΙ 30. ΔΕΥΤΕΠΟΝΗ ΓΟΝΑΛΗΘΩΣ	Aceste cuvinte, stând aici, eu, Averchie, am ordonat să fie scrise așa, având șaptezeci și doi de ani din viața mea, pe care i-am trăit cu sinceritate.
<partea inferioară> 31.<cuvinte ilizibile>ΑΒΕΡΚΙΟΥ ΠΑΣ Ο ΣΥΝΩΔΟΣ	<partea inferioară> „Toți cei cu aceeași minte să se roage pentru Averchiu,”
32. ΟΥ ΜΕΝ ΤΟΙ ΤΥΜΒΩΙΤΙΣ ΕΜ ΩΙΕΤΕ ΡΟΝΤΙΝΑ ΘΗΣΕΓ…	și nimeni să nu îndrăznească să ridice altul peste mormântul meu, [altfel va trebui să plătească 2000 de aur vistieriei romane; și încă 1000 dragei mele patrii - Hierapolis] [[1]] .

Note

1. Ultima parte este reprodusă pe baza textului din PBE